

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Čakovcu

Ruđera Boškovića 18

40000 Čakovec

Poslovni broj: Pn-16/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji toga suda Valentini Varga Gombar, u pravnoj stvari tužitelja MARKO TARADI iz Oporovca, OIB 67566357429, Oporovec 118, 40325 Draškovec, kojeg zastupa punomoćnik Mario Sokač, odvjetnik iz Varaždina, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB,52634238587, zastupan po Građanskom odjelu, Općinskog državnog odvjetništva u Čakovcu, Ulica Kralja Tomislava 12, radi naknade štete, nakon održane i zaključene, glavne i javne rasprave dana 11. svibnja 2026.god. u nazočnosti tužitelja Taradi Marka osobno, punomoćnika tužitelja Sokač Maria, odvjetnika i zakonskog zastupnika tuženika Bunić Zvonimira, zamjenika ODO u Čakovcu, dana 18. lipnja 2026.god., objavio je i

presudio je:

I. Nalaže se tuženiku Republika Hrvatska OIB 52634238587 da tužitelju MARKO TARADI iz Oporovca, Oporovec 118, 40325 Draškovec, OIB 67566357429, na ime izgubljene zarade u vidu neisplaćene brutto plaće isplati iznos od 125.500,04 HRK (stodvadesetičetiritisućeipetsto eura i četiri centa) / 16.525,06 eura (šesnaesttisućapetstodvadesetipet eura i šest centi), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i to:

-za mjesec srpanj 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. kolovoza 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec kolovoz 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. rujna 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec rujna 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. listopada 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec listopad 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. studeni 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec studeni 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. prosinca 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec prosinac 2014.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. siječnja 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec siječanj 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. veljače 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec veljača 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. ožujka 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec ožujak 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. travnja 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec travanj 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. svibnja 2014.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec svibanj 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. lipnja 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec lipanj 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. srpnja 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec srpanj 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec kolovoz 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. rujna 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec rujan 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. listopada 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec listopad 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. srpnja 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec studeni 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. prosinca 2015.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec prosinac 2015.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. siječnja 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec siječanj 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. veljače 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec veljača 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. ožujka 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec ožujak 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. travnja 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec travanj 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. svibnja 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec svibanj 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. lipnja 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec lipanj 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. srpnja 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec srpanj 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. kolovoza 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec kolovoz 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. rujna 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec rujan 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. listopada 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

-za mjesec listopad 2016.g. iznos od 4.446,43 kn/590,18 eura zajedno sa zateznim kamatama od 16. studeni 2016.g. pa do isplate po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

sve u roku od 15 dana

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 3.559,48 eura (tritisuće pet stotideset i devet eura i četrdeset i osam centi).

r i j e š i o j e :

Utvrđuje se da je tužitelj povukao dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi izgubljenju zaradu u vidu neisplaćene plaće za mjesec lipanj 2014.god. u iznosu od 4.446,43 kn/590,18 eura.

Obrazloženje:

1. Dana 27. siječnja 2025.god. tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi naknade štete zbog izgubljene zarade uslijed neosnovanog lišenja slobode. U tužbi navodi da je na Županijskom sudu u Varaždinu u predmetu broj K 32/2016 pravomoćno je okončan kazneni postupak protiv Taradi Marka radi počinjenja kaznenog djela iz čl 90. KZ-a i kaznenog djela iz čl 215. st. 1 Kaznenog zakona i to oslobađajućom – pravomoćnom presudom Županijskog suda u Varaždinu broj K.2/15 od dana 15.04.2016.g. za kazneno djelo iz čl. 215. st. 1. KZ-a, budući da je ista potvrđena presudom Vrhovnog suda RH broj KŽ-384/16 od dana 24.11.2016., te oslobađajućom pravomoćnom presudom Županijskog suda u Varaždinu broj K-32/2016. od dana 27.05.2019.g., za kazneno djelo iz čl. 90 Kaznenog zakona budući da je ista potvrđena presudom Vrhovnog suda RH broj KŽ 469/2020 od dana 17.03.2022.g.. Sukladno navedenim oslobađajućim presudama u postupcima K-32/2016. i ranije K.2/2015. na Županijskom sudu u Varaždinu tužitelj Marko Taradi ima pravo na naknadu štete temeljem članka 480. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 110/97., 27/98. - ispravak, 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. - ispravak, 62/03. – pročišćeni tekst, 178/04. - članak 82. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima i 115/06.; u daljnjem tekstu: ZKP) i članka 1100. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05. i 41/08.; u daljnjem tekstu: ZOO). Budući da je tužitelj u istražnom zatvoru boravio od dana 12. lipnja 2014.g. temeljem Rješenja Županijskog suda u Varaždinu broj Kir 635/14 od 14.06.2014.g. pa do dana 26. studeni 2016.g. kada mu je isti ukinut Rješenjem Vrhovnog suda RH, to je tužitelj boravio u istražnom zatvoru, odnosno bio neosnovano lišen slobode, ukupno 877 dana. Tužitelj samtra da ostvaruje pravo na naknadu štete s osnova izgubljene zarade za vrijeme nezakonitog boravka u zatvoru. Tužitelj je u trenutku uhićenja, dana 12.06.2014.g. bio zaposlen u Obrtu za dimnjačarske usluge "Zver Robert", Poljska 39A, 40000 Strahoninec, OIB 07738501203 temeljem Ugovora o radu, te je primao mjesečnu plaću u brutto iznosu od 4.446,43 kn a koja je plaća u cijelom periodu boravka tužitelja u Istražnom zatvoru izostala, kao što je izostala i uplata doprinosa iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja, budući da ga je radi pritvaranja poslodavac dana 30.06.2014.g. odjavio. Stoga tužitelj ima pravo na brutto iznos zadnje plaće prije uhićenja pa sve do puštanja iz Istražnog zatvora. Budući da neisplaćena plaća za vrijeme boravka tužitelja u Istražnom zatvoru predstavlja izgubljenu zaradu isti ima pravo sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima i to za sve mjesece neosnovanog lišenja slobode odnosno za 7 mjeseci u 2014 godini, 12 mjeseci u 2015.g. te 10 mjeseci u 2016.g., odnosno isplatu ukupno 29 dospjelih plaća, počev od 16.07.2014.g. kao danom dospjeća plaće za mjesec lipanj 2014.g., pa zaključno sa 16.11.2016.g. kao danom dospjeća plaće za mjesec listopad 2016.g. Tužitelj je u mirnom postupku pokušao postići sporazum sa Ministarstvom pravosuđa RH podnošenjem Zahtjeva za naknadu štete od dana 09. veljače 2024.g. no do dana podnošenja ove tužbe nije primio nikakav odgovor pa je time protekao rok od 3 mjeseca Ministarstvu pravosuđa za davanje odgovora na Zahtjev, čime je tužitelj ostvario svoje pravo na podnošenje ove tužbe. Budući da tuženik ne želi mirnim putem isplatiti tužitelju pravičnu novčanu naknadu radi povreda prava osobnosti te radi izgubljene zarade radi neosnovanog lišenja slobode to tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će tuženika obvezati na naknadu štete zbog izgubljene zarade u iznosu od ukupno 17.114,27 EUR /128.946,47 HRK.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je točno da se tužitelj, prije pokretanja ovog parničnog postupka, obratio Ministarstvu pravosuđa i uprave sa Zahtjevom za naknadom štete od 9. veljače 2024. radi isplate naknade štete zbog izmakle zarade uslijed neosnovanog lišenja slobode, a kojim je tražio naknadu štete u iznosu od 17.115,27 eura, za sve mjesece neosnovanog lišenja slobode, odnosno od lipnja 2014. do listopada 2016., obzirom da je presudom Županijskog suda u Varaždinu broj K-32/2016 od 27. svibnja 2019., koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike hrvatske broj KŽ-469/2020 od 17. ožujka 2022. pravomoćno oslobođen optužbe, kao i da se vezano uz navedeni zahtjev Ministarstvo pravosuđa i uprave nije očitovalo. Međutim navedeni zahtjev tužitelja za naknadu štete zbog izgubljene zarade predstavlja u stvari oblik imovinske štete vezano uz koji se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima, a ne odredba članka 480. stavka 1. točke 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02., 178/04., 115/06.), koja čini pravnu osnovu za dosudu naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode, vezano uz koju se tužitelj treba obratiti nadležnom ministarstvu. S obzirom da se tužitelj prije podnošenja tužbe za predmetnu imovinsku štetu trebao obratiti ovom državnom odvjetništvu, a što nije učinio, nije ispunjena procesna pretpostavka za pokretanjem parničnog postupka pa smatramo da sud predmetnu tužbu treba odbaciti.

3. Podredno, opreza radi tuženica osporava osnovu i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Tuženica ističe kako se pred ovim Sudom, u predmetu Pn-18/2025 vodio postupak radi naknade štete tužitelju iz članka 480. stavka 1. točke 1. u svezi članka 573. alineja 3. Zakona o kaznenom postupku, za utuženo razdoblje, a koji je okončan sudskom nagodbom, te osnovom koje je tužitelju priznato pravo na naknadu štete u iznosu od 51.743,00 eura (59,00 eura po danu) zbog nezakonitog lišenja slobode, s obzirom da nije sporno da je tužitelj bio u istražnom zatvoru od 12. lipnja 2014. do 24. studenog 2016. Slijedom iznijetoga tuženica može priznati isključivo pravnu osnovu za dosudu naknade tužitelju iz članka 480. stavka 1 točke 1. Zakona o kaznenom postupku koji se primjenjuju i dalje sukladno prijelaznim i završnim odredbama članka 57. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08.) do donošenja posebnog zakona. Tužena smatra kako naknada za neosnovano lišenje slobode predstavlja naknadu za jedinstveni vid štete u kojoj su obuhvaćene sve štetne posljedice, uključujući imovinsku i neimovinsku štetu, te da je glede predmetne štete tužitelj već adekvatno namiren temeljem sklopljene nagodbe u parničnom postupku koji se vodio pred Naslovnim Sudom broj Pn-18/2025. Činjenica vođenja kaznenog postupka protiv neke osobe i posljedice koje nastaju zbog toga ne može predstavljati štetnu radnju države za koju bi se dosuđivala naknada štete izvan članka 480. stavka 1. točke 1. u svezi članka 573. alineja 3. Zakona o kaznenom postupku. Takvo postupanje bi znatno ograničavalo načela kaznenog postupka i njegovu efikasnost. Dosuđivanje naknade štete izvan okvira određenog Zakonom o kaznenom postupku, značilo bi pretjerano narušavanje ravnoteže interesa između države koja ima obvezu putem svojih tijela otkrivati počinitelje kaznenih djela s jedne strane i državljana prema kojima se poduzimaju određene radnje u svrhu otkrivanja tih djela s druge strane. Nadalje, tuženik navodi da iz dostavljene dokumentacije, odnosno elektroničnog zapisa Hrvatskog zavoda za mirovinsko

osiguranje Klasa: 034-04/23-03/6 od 1. kolovoza 2023. vidljivo je kako je tužitelj kod poslodavca, odnosno obrta za dimnjačarske usluge „Zver Robert i Zver Lidija“ bio zaposlen na određeno vrijeme, međutim tužbi ne prileži dokumentacija temeljem koje bi bilo vidljivo na osnovi čega je tužitelju prestao radni odnos 30. lipnja 2024., odnosno ne postoji dokumentacija iz koje bi bilo vidljivo na koliko je razdoblje radni odnos na određeno vrijeme bio ugovoren, slijedom čega tužitelj nije dokazao da bi bio u radnom odnosu kod poslodavca u utuženom razdoblju, odnosno od lipnja 2014. do listopada 2016. Dakle, nije razvidno da bi tužitelj primao naznačene visine plaća u utuženom razdoblju, obzirom da tužitelj od dokumentacije prilaže samo isplatnu listu za svibanj 2014., pa je stoga tužbeni zahtjev osim što je neosnovan, ujedno i previsoko postavljen. S obzirom na navedeno tužiteljica predlaže da Sud predmetnu tužbu odbaci, a opreza radi tuženica se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja te predlaže sudu da isti odbije i da tužitelju naloži plaćanje parničnog troška tuženici.

4. Tijekom postupka su stranke ostale kod svojih navoda, te su dodatno obrazlagale svoja stajališta.

5. Sud je na ročištu 25. ožujka 2026.god. utvrdio da je na ovaj spis priključen cjelokupni ovosudni spis broj Pn-18/2025 (raniji broj: Pn-161/2023), te je uvidom u isti utvrđeno da je na ročištu održanom dana 05. veljače 2025.god. sklopljena između stranaka sudska nagodba u kojoj se tuženik obvezao tužitelju isplatiti naknadu štete, s time da je u čl. IV. sudske nagodbe izričito navedeno da se tužitelj nije odrekao prava na izgubljenju zaradu sklapanjem te sudske nagodbe.

6. Stoga je sud utvrdio na tom ročištu da s obzirom na navode tužitelja i tuženika u ovom postupku da nema uvjeta za odbačaj tužbe s obzirom da se tužitelj i sa zahtjevom za naknadom štete zbog izgubljene zarade obratio tada nadležnom Ministarstvu pravosuđa RH. Iz tih razloga je sud zakazao u ovom postupku ovo pripremno ročište, te je odlučio da će se ovaj postupak nastaviti.

7. Na ročištu održanom dana 11. svibnja 2026.god. punomoćnik tužitelja je ostao u cijelosti kod svih navoda iznesenih tijekom postupka, te kod tužbenog zahtjeva. Zakonski zastupnik tuženika je ostao kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda, te istaknutih prigovora.

8. Tužitelj je na tom ročištu naveo da smatra da nije potrebno provoditi financijsko knjigovodstveno vještačenje jer je iznos vidljiv iz podataka u spisu, te je naveo da povlači dio tužbenog zahtjeva koji se iznosi na isplatu plaće za mjesec lipanj 2014., pa se tako u točki 1 tužbenog zahtjeva mijenjaju iznosi na način da tužitelj potražuje na ime izgubljene zarade u ime neisplaćene bruto plaće iznos od 124.500,04 HRK odnosno 16.525,06 EUR umjesto dosadašnjeg istaknutog iznosa 128.946,47 HRK odnosno 17.115,27 EUR.

9. Zakonski zastupnik tuženika je primio na znanje navedeno smanjenje tužbenog zahtjeva.

10. S obzirom na navedeno sud je donio sada odluku kao u izreci ovoga

Rješenja.

11. Z.z. tuženika je još na ročištu naveo kako i dalje prvenstveno osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, a ukoliko sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, smatra kako je visina tužbenog zahtjeva previsoko postavljena, odnosno nije ni dokazano da bi tužitelj u utuženom razdoblju radio, te stoga ukoliko je potrebno smatra da je potrebno provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje kako bi se utvrdila eventualno imovinska šteta, a ujedno predlaže da sud po službenoj dužnosti pribavi od Porezne uprave podatke o visine dohodaka i primitka tužitelja za 2014., 2015. i 2016. godinu, a sve za potrebe eventualno knjigovodstveno financijskog vještačenja.

12. Pun. tužitelja se protivio prvenstveno iz razloga što nakon zaključenja prethodnog postupka tuženik nema pravo predlagati nove dokazne, a podredno iz njegovog prijedloga dokaza proizlazi da isti ne uvažava notornu činjenicu da je cijeli utuženi period tužitelj bio u istražnom zatvoru i nije mogao ostvarivati nikakve prihode. Također smatra da nakon danas preciziranog tužbenog zahtjeva predloženo knjigovodstveno financijsko vještačenje nije potrebno provoditi jer su u spisu svi dokazi potrebni za odlučivanje o meritumu stvari.

13. Sud je stoga na tom ročištu 11. svibnja 2026.god. donio rješenje da se temeljem čl. 299. st. 1. Zakona o parničnom postupku odbija dokazni prijedlog tuženika da se od Porezne uprave pribave podatci, a iz razloga jer sud smatra da je taj dokazni prijedlog tuženik mogao istaknuti prije zaključenja prethodnog postupka u ovom postupku. Protiv tog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

14. Također je sud donio rješenje da se temeljem čl. 292. st. 4. Zakona o parničnom postupku odbija dokazni prijedlog tuženika da se u ovom postupku provede financijsko knjigovodstveno vještačenje a s obzirom da sud smatra da se s obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev, te dokumentaciju koja je predana u spis, kao i dokumentaciju koja se nalazi u ovosudnom spisu broj Pn-18/2025 može donijeti odluka, a sve kako se ne bi stvarali daljnji visoki troškovi postupka. Temeljem čl. 292. st. 5. ZPP-a protiv tog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

15. S obzirom na naprijed navedena rješenja suda, sud je donio i rješenje da će se na tom ročištu izvršiti uvid u dokumentaciju, te će se nakon toga glavna rasprava zaključiti, te je sud, te je sud nakon toga zaključio glavnu raspravu.

16. Stoga sud u ovoj presudi odlučuje o postavljenom tužbenom zahtjevu kako je isti specificiran na raspravnom zapisniku od 11. svibnja 2026.god. (djelomično povlačenje).

17. U postupku dokazivanja sud je izvršio uvid u platni listić (list 8 spisa), presudu Vrhovnog suda RH (list 9-15 spisa), rješenje Vrhovnog suda RH (list 16 i 17 spisa), elektronički zapis HZMO (list 18-21 spisa), presudu i rješenje Vrhovnog suda RH (list 22-30 spisa), presudu Županijskog suda u Varaždinu (list 32-61 spisa), zahtjev za naknadom štete (list 62-67 spisa), presudu Županijskog suda u

Varaždinu (list 68-109 spisa), sudsku praksu (list 121-136 spisa), te se vrši uvid u cjelokupni ovosudni spis broj Pn-18/2025 (raniji broj Pn-161/2023), saslušao je svjedoka Zver Roberta, te je saslušao tužitelja Taradi Marka kao stranku u svrhu dokazivanja.

18. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja specificiran na ročištu 11. svibnja 2026.god. osnovan u cijelosti.

19. U čl. 2 st. 1 Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku, određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

20. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

21. U ovom postupku tužitelji od tuženika potražuju naknadu imovinske štete s sonova izgubljene zarade uslijed nesonovanog lišenja slobode.

22. Tuženik u Odgovoru na tužbu navodi navodi da Zahtjev tužitelja iz tužbe predstavlja oblik imovinske štete za koji se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima, a ne odredbe članka 480. st. 1 točka 1. Zakona o kaznenom postupku koji čini pravnu osnovu za dosudu naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode.

23. Stoga tuženik smatra da nisu ostvarene procesne pretpostavke vođenja ovog postupka budući da se u mirnom postupku prije podnošenja tužbe tužitelj nije obratio tuženiku Republici Hrvatskoj zastupanoj po nadležnom Općinskom državnom odvjetništvu u Čakovcu, već se izravno obratio tada Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske, a sve s obzirom na činjenicu da se ovdje radi o potraživanju imovinske štete vezano uz koju se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima. Tuženik dakle smatra da tužitelj ne može imovinsku štetu potraživati temeljem odredbe čl. 480 Zakona o kaznenom postupku.

24. Odredba članka 480. Zakona o kaznenom postupku koja odredba čini pravnu osnovu za naknadu štete zbog neosnovanog lišenja slobode i ta zakonska odredba ne poznaje podjelu na imovinsku i neimovinsku štetu već općenito daje oštećeniku koji je bio neosnovano lišen slobode, pravo na naknadu štete i to kako imovinske tako i neimovinske.

25. Naime, članak 480. Zakona o kaznenom postupku (97) glasi: st.1. Pravo na naknadu štete pripada i osobi: 1) koja je bila u pritvoru, a nije došlo do pokretanja kaznenog postupka, ili je postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem, ili je

pravomoćnom presudom oslobođena optužbe, ili je optužba odbijena, 2) koja je izdržala kaznu oduzimanja slobode, a u povodu izvanrednog pravnog lijeka izrečena joj je kazna oduzimanja slobode u kraćem trajanju od kazne koju je izdržala, ili je izrečena kaznena sankcija koja se ne sastoji u oduzimanju slobode, ili je proglašena krivom a oslobođena od kazne, 3) koja je zbog pogreške ili protuzakonnog rada državnog tijela neosnovano uhićena ili pritvorena, ili je zadržana preko zakonskog roka ili je preko tog roka bila u pritvoru ili u ustanovi za izdržavanje kazne, 4) koja je u pritvoru provela dulje vrijeme nego što traje kazna zatvora na koju je osuđena. Zatim u st. 2. Osobi koja je prema članku 95. ovoga Zakona uhićena bez zakonske osnove pripada pravo na naknadu štete ako protiv nje nije određen pritvor niti joj vrijeme za koje je bila uhićena nije uračunato u izrečenu kaznu za kazneno djelo ili za prekršaj. U st. 3. Naknada štete ne pripada osobi koja je svojim nedopuštenim postupcima prouzročila uhićenje. U slučajevima iz točke 1. stavka 1. ovog članka isključeno je pravo na naknadu štete i ako su postojale okolnosti iz članka 95. ovoga Zakona. U st. 4. U postupku za naknadu štete u slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe ove glave.

26. U ostalim odredbama ove Glave Zakona o kaznenom postupku se navodi da se za svaku štetu koju potražuje osoba koja je bila neosnovano lišena slobode treba najprije obratiti Ministarstvu pravosuđa RH a ukoliko isto ne odgovori u roku od 3 mjeseca ili odgovori negativno, ima pravo na tužbu za koju je pasivno legitimirana Republika Hrvatska.

27. Kako se tužitelj sukladno članku 480. st. 1. toč 1. Zakona o kaznenom postupku najprije obratio Ministarstvu pravosuđa sud smatra da je postupio sukladno Zakonu i da se nije morao obratiti nadležnom državno odvjetništvu.

28. Tužitelj je u mirnom postupku pokušao postići sporazum sa Ministarstvom pravosuđa RH podnošenjem Zahtjeva za naknadu štete od dana 09. veljače 2024.g. no do dana podnošenja ove tužbe nije primio nikakav odgovor pa je time protekao rok od 3 mjeseca Ministarstvu pravosuđa za davanje odgovora na Zahtjev, čime je tužitelj ostvario svoje pravo na podnošenje ove tužbe.

29. Budući da tuženik ne želi mirnim putem isplatiti tužitelju pravičnu novčanu naknadu radi povreda prava osobnosti te radi izgubljene zarade radi neosnovanog lišenja slobode, to je osnovano podnio ovu tužbu sudu.

30. Stoga s obzirom na utvrđeno sud tužbu tužitelja nije odbacio, već je proveo postupak dokazivanja i odlučio donijeti mweritornu odluku – presudu.

31. Tuženik osim toga smatra da ne postoji uzročno posljedična veza između neosnovanog lišenja slobode i imovinske štete u vidu izmakle dobiti koju tužitelj iz tog osnova potražuje. Također je sporno da li tužitelj ima pravo na naknadu štete s osnova izgubljene zarade za vrijeme nezakonitog boravka u zatvoru, a za razdoblje kako je navedeno u tužbenom zahtjevu, te je sporno ako ima pravo na isto u kojem iznosu.

32. Tuženik smatra i da je tužitelj sklapanjem sudske nagodbe u parničnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Čakovcu broj Pn-18/2025 (raniji broj 161/2023) namiren za sve oblike štete s osnova neosnovanog lišenja slobode.

33. Na temelju priključenog spisa broj Pn-18/2025 (ranije: Pn-161/2023) utvrđeno je da je 5. veljače 2025. godine između stranaka sklopljena sudska nagodba u kojoj se tuženik obvezao tužitelju isplatiti naknadu štete te je time u potpunosti riješeno pitanje naknade štete po svim osnovama temeljem članka 480. st. 1. t. 1. Zakona o kaznenom postupku (97) vezano uz čl. 573 alineja 3 ZKP/97 kao i glede potraživanja naknade štete zbog uvjeta smještaja u zatvoru, ali je u samom tekstu te Sudske nagodbe jasno navedeno "osim prava na izgubljenju zaradu radi neosnovanog lišenja slobode".

34. Dakle, izričito je navedeno da se tužitelj nije odrekao zahtjeva za naknadu štete zbog izgubljene zarade te se stoga u ovom postupku osnovano poziva na svoje pravo naknade štete, odnosno na navedenu odredbu Zakona o kaznenom postupku (1997.) i odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, - koji se primjenjuje u ovom postupku s obzirom na vrijeme nastanka štetnog događaja, sada i 126/21, 114/22 , 156/22 i 155/23, dalje : ZOO), konkretnije čl. 1100. ZOO-a.

35. Člankom 1045. Zakona o obveznim odnosima - pretpostavke odgovornosti je u st. 1. određeno da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, u st.2. da se predmnijeva obična nepažnja, u st.3. da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju i u st. 4. da za štetu bez obzira na krivnju odgovara se i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

36. Člankom 1046. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (neimovinska šteta).

37. Da bi se ispunili uvjeti za naknadu štete, treba dokazati uzročnu vezu između štete i štetne radnje. Štetna radnja može se sastojati u činjenju (aktivnosti) ili nečinjenju odnosno propustu da štetnik učini ono što je dužan učiniti temeljem zakona ili ugovora. Osim toga, mora postojati protupravnost u postupanju štetnika koja proizlazi iz kršenja pravne norme (čl. 8. ZOO-a).

38. Prema općim pravilima Zakona o obveznim odnosima koja reguliraju odgovornost za štetu, da bi postojala odgovornost za štetu potrebno je ispunjenje nekoliko pretpostavaka i to da postoji osoba odgovorna za štetu (štetnik) i osoba koja potražuje odštetu (oštećenik), da je štetnik počinio štetnu radnju, da je na strani oštećenika nastala šteta, da postoji uzročna veza između izvršene štetne radnje kao uzroka i određene štete kao posljedice i da postoji protupravnost štetne radnje (protivna je nekom pravnom pravilu i štetna radnja je počinjenja krivnjom

štetnika).

39. Prvo stoga sud obrazlaže dokaze koji se odnose na utvrđivanje da li postoji osnov za naknadu štete tužitelju.

40. Tužitelj navodi da u periodu od lipnja 2014. pa do listopada 2016.g. nije radio kod poslodavca već je uslijed neosnovanog lišenja slobode boravio u istražnom zatvoru u Varaždinu i to od dana 12. lipnja 2014.god. temeljem Rješenja Županijskog suda u Varaždinu broj Kir 635/14 od 14.06.2014.g. pa do dana 26. studeni 2016.god. kada mu je isti ukinut Rješenjem Vrhovnog suda RH.

41. Nije sporno da je na Županijskom sudu u Varaždinu u predmetu broj K 32/2016 pravomoćno je okončan kazneni postupak protiv Taradi Marka radi počinjenja kaznenog djela iz čl 90. KZ-a i kaznenog djela iz čl 215. st. 1 Kaznenog zakona i to oslobađajućom – pravomoćnom presudom Županijskog suda u Varaždinu broj K.2/15 od dana 15.04.2016.g. za kazneno djelo iz čl. 215. st. 1. KZ-a, budući da je ista potvrđena presudom Vrhovnog suda RH broj KŽ-384/16 od dana 24.11.2016., te oslobađajućom pravomoćnom presudom Županijskog suda u Varaždinu broj K- 32/2016. od dana 27.05.2019.g., za kazneno djelo iz čl. 90 Kaznenog zakona budući da je ista potvrđena presudom Vrhovnog suda RH broj KŽ 469/2020 od dana 17.03.2022.g..

42. Sukladno navedenim oslobađajućim presudama u postupcima K-32/2016. i ranije K.2/2015. na Županijskom sudu u Varaždinu tužitelj Marko Taradi ima pravo na naknadu štete temeljem članka 480. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku.

43. Pravni osnov ove tužbe tužitelja jest neisplaćena plaća za vrijeme neosnovanog lišenja slobode odnosno boravka tužitelja u Istražnom zatvoru, što predstavlja izgubljeni zaradu.

44. Tijekom postupka je saslušan svjedok, saslušan je tužitelj, te je izvršen uvid u dokumentaciju.

45. Svjedok Robert Zver, je izjavio da tužitelja Taradi Marka poznaje, bio je bivši djelatnik u njegovom obrtu – Zver Robert, obrt za dimnjačarske usluge, Strahoninec, Poljska 39 A. On taj obrt još uvijek ima i posluje. Sjeća se da je tužitelj Taradi bio njegov zaposlenik prije nekih 12 godina, 2014. godine, negdje od 3 (trećeg) mjeseca pa čini mu se do 6 (šestog) mjeseca te godine. Bio je zaposlen na određeno vrijeme, ali sada više ne zna da li je to bilo na 3 (tri) ili 6 (šest) mjeseci ili godinu dana. Sve prijave ovdje tužitelja Taradia i odjave su prijavljene na HZMO. Ne sjeća se koji iznos plaće je ovdje tužitelju isplaćivao, a kada mu je predložen platni listić na listu broj 8 (osam) spisa izjavio je da je to taj platni listić koji je obračunavao i davao za tužitelja. Tužitlj je prestao raditi u njegovom obrtu zbog te situacije kada ga je odvezla policija i kada je bio za nešto optužen, ne zna točno za što. Naime njegov obrt je tzv. mikro obrt i kada je tužitelja odvela policija on si si trebao naći zamjenskog radnika jer ga je trebao za posao. U to vrijeme je bilo u obrtu zaposleno 5 (pet) ili 6 (šest) radnika. Tužitelju je prestao radni odnos u

njegovom obrtu zbog toga što mu je prestao ugovor na određeno vrijeme pa ga onda nisu obnovili jer tužitelja nije bilo. On bi tužitelja zadržao kao radnika i nakon isteka ovog prvog ugovora na određeno vrijeme jer je vidio da je tužitelj imao volje za raditi, bio je zadovoljan s njim, sjeća se da mu je dao i nekakve skripte da se nauči kako raditi taj posao i on bi si ga ostavio, a naravno da bi to i o njemu ovisilo. Postajala je mogućnost da se s tužiteljem sklopi ugovor na neodređeno vrijeme. Tužitelja su prema podacima HZMO odjavili s 30. lipnja 2014., vjerojatno zato što mu je istekao ugovor na određeno, njega nije bilo, pa mu ugovor nisu obnovili. Ne postoji mogućnost da mu je ugovor na određeno istekao prije datuma 30. lipnja 2014., s time datumom mu je istekao ugovor. Tužitelju je plaća isplaćena do tog 30. lipnja 2014., do kraja tog mjeseca, za svo vrijeme za koje je bio evidentiran kao radnik u njegovom obrtu tužitelju je isplaćena sva plaća. Tužitelju je i za lipanj 2014. godine isplaćena cijela plaća, makar je na poslu bio samo 12 dana, jer nikada nikome nije to uskratio. Tužitelja, je zaposlio početkom 3 (trećeg) mjeseca te 2014. godine, kratko je bio kod njega, 2 (dva) ili 3 (tri) mjeseca.

46. Sud je iskazu tog svjedoka povjerovao jer je dan iskreno i logično, u skladu je s ostalim dokazima u spisu, a svjedok nije osobno zainteresiran za ishod ovoga spora.

47. Tužitelj Marko Taradi, je izjavio da je njegova sadašnja adresa Oporovec 118, a 2014. godine mu je adresa bila Čakovec, Trnavska 2. Bio je zaposlen u obrtu za dimnjačarske usluge, vlasnika Zver Roberta koji je saslušan sada kao svjedok i to se zaposlio početkom ožujka 2014., s time da je prije toga 2 (dva) tjedna, od sredine veljače bio na probnom roku. Ugovor o radu je sklopio na određeno vrijeme i misli da je bio na 3 (tri) mjeseca. Vlasnik obrta Zver mu je dao neke skripte za učenje i bilo je govora o tome da u mjesecu rujnu te godine ide polagati ispit za dimnjačara, a kako bi mogao taj posao dalje raditi. U to vrijeme kada je bio zaposlen u tom obrtu misli da ih je bilo 6 (šest) radnika ukupno. 12. lipnja 2026. ga je uhitila policija ujutro u 6 sati, došli su po njega na posao. Završio je u istražnom zatvoru u Varaždinu i tamo je bio cijelo vrijeme i to 2 godine i 5 mjeseci. U provedenom kaznenom postupku je pravomoćno oslobođen od svih optužbi. U tom obrtu, je plaća bila negdje 4.000,00 kuna, predao je u spis platni listić gdje je vidljiva njegova plaća, a koji listić je dobio od vlasnika obrta. Kada je bio u istražnom zatvoru u Varaždinu je saznao da ga je vlasnik obrta odjavio kao radnika, a to mu je rekla zaručnica. Njemu je razumljivo da ga je vlasnik obrta odjavio jer je on trebao čovjeka za posao, a on je završio u istražnom zatvoru, s time da mu je prvi puta istražni zatvor određen na mjesec dana. U takvoj situaciji je bio svjestan da će ostati bez tog posla. U slučaju da nije došlo do uhićenja i da nije smješten u istražni zatvor on bi nastavio raditi taj posao i da bi polagao ispit za dimnjačara i onda bi radio te A teste za bojlere. Kod ovog suda je vođen postupak radi naknade štete od RH, zna da je tamo sklopljena sudska nagodba, ne zna zbog kojih sve potraživanja je nagodba sklopljena, ali taj iznos je dobio isplaćen.

48. Tužitelj je u iskazu ostao kod navoda iznijetih tijekom postupka.

49. Naknada imovinske štete je propisana Zakonom o obveznim odnosima i to čl. 1085. st. 3. Zakona o obveznim odnosima u kojem je određeno da kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku

odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

50. U čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima je određeno da će sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

51. Iz iskaza tužitelja te saslušanog svjedoka Roberta Zvera, bivšeg poslodavca tužitelja, kao i iz elektroničkog zapisa Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje HZMO) predanog u spis (list 20), proizlazi da je tužitelj bio zaposlen u obrtu "Zver Robert obrt za dimnjačarske usluge" te da je bio prijavljen na HZMO od 05. ožujka 2014. do 30. lipnja 2014. godine.

52. Iz tog zapisa HZMO-a vidljivo je da se radilo o radnom odnosu na temelju ugovoru na određeno vrijeme. Osim zapisa HZMO i platnog listića za mjesec svibanj 2014. godine (list 8) iz kojeg je vidljiv bruto iznos zadnje plaće tužitelja prije uhićenja.

53. Iz iskaza svjedoka Roberta Zvera, bivšeg poslodavca tužitelja, ne može se točno utvrditi na koje je razdoblje ugovor o radu ugovoren, no navodi da je do prestanka radnog odnosa došlo zbog isteka ugovora, a isti ugovor o radu nisu produžili tužitelju zbog uhićenja tužitelja. Isto je iskazao i sam tužitelj.

54. Tužitelj isto kao i svjedok Zver navode da je do odjave kod tog poslodavca s danom 30. lipanj 2014. godine došlo zbog uhićenja tužitelja, a da bi tužitelj nastavio raditi kod poslodavca da nije došlo do uhićenja i da bi išao polagati sipit kako bi mogao raditi te poslove.

55. Sud vjeruje i svjedoku i tužitelju da bi poslodavac tužitelja- obrt njega dalje zaposlio nakon isktea ugovora na određeno vrijeme i da bi tužitelj i ndalje nastavio raditi te poslove.

56. Prema čl. 1089. st. 3. ZOO-a pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

57. Tužitelj je nesporno prije tog uhićenja ostvarivao prihode s osnova bruto plaće, bio je redovno prijavljen, imao je redovne mjesečne prihode.

58. Životno je i logično da bi te prihode i nadalje očekivao po normalnom tijeku stvari da nije uhićen dana 12. lipnja 2014.god.

59. Na kraju pravomoćno okončanog kaznenog postupka je utvrđeno da tužitečja nije kriv za kazneno djelo za koje ga se tereti, dakle pravomoćno je u kaznenom postupku oslobođen krivnje, a u istražnom zatvoru je zbog toga proveo punih 877 dana i to još neprekidno temeljem odluka suda u tom kaznenom postupku, što između stranaka nije sporno.

60. Kako je tužitelj cijelo vrijeme od 12. lipnja 2014.god. do čak 26. studenog 2016.god., dakle punih 877 dana bio u istražnom zatvoru, bez ikakvih prekida, tako je životno i logično da u to vrijeme nije mogao ostvarivati plaću.

61. Isto tako je logično da mu ugovor o radu na određeno vrijeme nije produžen kad je bio u istražnom zatvoru i to pod sumnjom za počinjenje teškog kaznenog djela, te sa svakako neizvjesnim ishodom, a poslodavcu je radnik trebao odmah i to radnik koji će nesmetano odmah moći obavljati svoj posao.

62. Tužitelj ima pravo na naknadu izgubljene zarade za razdoblje u kojem je bio spriječen raditi zbog nezakonitog boravka u zatvoru. Tužitelja treba staviti poziciju u kojoj bi bio da nije bilo nezakonitog ograničenja rada odnosno neosnovanog lišenja slobode, a ne u povoljniju poziciju.

63. Kako sud smatra da bi tužitelj bruto plaću iz platnog listića za svibanj 2014. zaista ostvarivao i da nije bio pritvoren i boravio u istražnom zatvoru, te kako je istu mogao i dalje osnovano očekivati prema redovnom tijeku stvari obzirom da je ugovor o radu na određeno prestao, ali bi ga isti poslodavac i dalje zaposlio, sud smatra da tužitelju pripada naknada štete zbog izgubljene zarade i to za cijelo vrijeme boravka u istražnom zatvoru, a u ime neisplaćene bruto plaće u iznosu od ukupno 16.525,06 EUR (prema specificiranom tužbenom zahtjevu.).

64. Tužitelj je dostavio uz tužbu i Pregled staža zapošljavanja Taradi Marka i Platni listić za zadnju plaću prije uhićenja 12. lipnja 2014. kad mu je prestao radni odnos kod poslodavca „obrt za dimnjačarstvo Zver Robert“. Iz ovih Elektronskog pregleda staža zapošljavanja vidljivo da je do uhićenja tužitelj bio zaposlen kod ovog poslodavca temeljem Ugovora o radu dok je iz Platnog listića vidljivo koliko je plaću imao do uhićenja.

65. Pravni osnov ove tužbe tužitelja jest neisplaćena plaća za vrijeme neosnovanog lišenja slobode odnosno boravka tužitelja u Istražnom zatvoru, kako je već obrazloženo, a što predstavlja izgubljenu zaradu.

66. Stoga tužitelj ima pravo, sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima i to za sve mjesece neosnovanog lišenja slobode, odnosno za 6 mjeseci u 2014. godini (prema specificiranom tužbenom zahtjevu), 12 mjeseci u 2015.godini, te 10 mjeseci u 2016.godini, odnosno isplatu ukupno 28 dospelih plaća, počev od 16. kolovoza 2014.god. kao danom dospjeća plaće za mjesec srpanj 2014.g., pa zaključno sa 16.11.2016.god. kao danom dospjeća plaće za mjesec listopad 2016.god. i to u visini temeljem zadnje isplatne liste prije neosnovanog lišenja slobode izdanoj od strane poslodavca.

67. Stoga je sud u cijelosti usvojio specificirani tužbeni zahtjev tužitelja s osnova naknade štete zbog izgubljene zarade u spornom utuženom razdoblju.

68. Odluka o kamatama temelji se na čl. 29. st. 1. ZOO-a. Tijek zateznih kamata na iznos imovinske štete počinje teći od dana nastupa štete temeljem čl. 1103. ZOO, a što je u konkretnom slučaju izgubljena zarada s osnova bruto plaće za

svaki pojedini mjesec od dosijeća te mjesečne plaće do isplate.

69. Stoga je u cijelosti usvojen specificirani tužbeni zahtjev tužitelja, te je odlučeno kao pod toč. I. izreke ove presude.

70. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. Zakona o parničnom postupku i to st. 1. ZPP-a gdje je određeno da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna naknaditi troškove drugoj strani. Kako je tuženik u cijelosti izgubio ovaj spor, tako mora naknaditi troškove tužiteljima. Trošak je odmjeran u skladu s visinom predmeta spora.

71. Trošak tužitelja odnosi se na troškove zastupanja po punomoćniku - odvjetniku, a trošak je odmjeran prema vrijednosti predmeta spora, kao i sukladno zatraženim troškovima u troškovniku predanom na ročištu sukladno čl. 164. st. 2. Zakona o parničnom postupku) i u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 38/23 i 107/25) i to vrijednost boda 2,00 EUR/bod, a PDV je priznat sukladno Tbr. 42. Tarife. Svaka radnja iznosi 250 bodova.

72. Sud tužitelju priznaje trošak : sastav tužbe (tbr. 7/1) u iznosu od 500,00 EUR, sastav podneska od 10.03.2025. (Tbr. 8/1) u iznosu od 500,00 EUR, sastav podneska od 09.02.2026. (Tbr. 8/1) u iznosu od 500,00 EUR, zastupanje na ročištu 25.03.2026.. (Tbr. 9/1) u iznosu od 500,00 EUR, zastupanje na ročištu 11.05.2026.. (Tbr. 9/1) u iznosu od 500,00 EUR, odnosno s osnova troškova zastupanja ukupan iznos od 3.125,00 EUR.

73. Sud tužitelju priznaje i trošak sudskih pristojbi na tužbu i na presudu, svaki u iznosu od 217,24 EUR, koji je odmjeran u skladu s koji iznos je odmjeran temeljem Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine RH broj 51/23) i Uredbi o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine RH broj 37/23 –koja se primjenjuje).

74. Tako ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 3.559,48 EUR, a isti je tužitelju dužan u cijelosti naknaditi tuženik koji je izgubio spor.

75. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Čakovcu, 18. lipnja 2026. godine

S U T K I N J A:

Valentina Varga Gombar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda na nadležni Županijski sud sukladno čl. 4. st. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tom obavijest :

1. punomoćnik tužitelja Mario Sokač, odvjetnik iz Varaždina
2. zakonski zastupnik tuženika Općinsko državno odvjetništvo u Čakovcu

Broj zapisa: **9-30889-97a64**

Kontrolni broj: **07e72-65365-28783**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.